

תת"ע 9435/04/20 - מדינת ישראל נגד נתנאל וקנין

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 9435-04-20 מדינת ישראל נ' נתנאל וקנין
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד פוקס

נגד

נתנאל וקנין

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 2.12.19, הודעת תשלום קנס בגין נהיגה בגלינוע, ללא קסדה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 122ב(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "השוטר לא ראה אותי, בכלל הלכתי כמעט קילומטר ברגל, נכון שהייתי בלי קסדה, יש שם אזור שלא ניתן לנסוע בו, איפה שהעבודות של הרכבת הקלה".

ביום 21.7.20, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר שגיא מצלאוי, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 ושני סרטונים ממצלמת גוף של העד, שסומנו ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 2.12.19, בסמוך לשעה 11:17, רכב הנאשם על גלינוע בתל אביב, ברחוב דוד חכמי בסמוך לבית מספר 6 ונצפה על ידי עד התביעה, שעמד במקום, כאשר הוא רוכב על מעבר החצייה המסומן במקום ולאחר מכן, משהבחין בעד, ירד מהגלינוע והוליכו לצדו, כל זאת, כאשר אינו חובש קסדה לראשו.

העד הורה לנאשם לעצור הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "כופר באשמה, כופר בעובדות לא מוכן לקבל את הדו"ח. רוצה משפט, ששופט יחליט".

בבית המשפט, טען הנאשם בפני העד כי אכן, היה בלי קסדה, אבל כאשר העד הבחין בו, לא נסע, אלא הולך את הגלגיוע והעד השיב כי ראה את העבירה ואם לא היה רואה, לא היה רושם את הדו"ח.

עוד טען הנאשם בפני העד, כי זה אמר לו תחילה, כי עצר אותו כי נסע על המדרכה ולאחר הנאשם טען בפניו כי לא נסע, אמר העד כי ירשום לו את הדו"ח שבנדון. העד השיב כי ראה את העבירה ורשם את הדו"ח.

על פי גרסת הנאשם, הוא עובר במקום מדי יום, בדרכו לעבודה ובגלל עבודות הרכבת הקלה, לא ניתן לנסוע על הכביש, אז הוא עולה על המדרכה ויורד מהגלגיוע. לדבריו, העד עצר אותו כאשר הלך על המדרכה ורק בהמשך, אמר כי ירשום לו דו"ח על כך שאינו חובש קסדה.

בחקירתו הנגדית, טען הנאשם כי העד לא יכול היה לראותו אותו, עד אחרי מעבר החצייה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין היכן עמד, תיאר את אופן נהיגת הנאשם ועמד על כך שהבחין בעבירה, במהלך נסיעה של הנאשם.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם הייתה בעייתית, לטעמי. אם ידע הנאשם כי מדובר באזור בו לא ניתן לנסוע בגלגיוע, בשל עבודות כביש, מדוע המשיך לנסוע באותו מסלול, שמאלץ לו, לגרסתו, להולך את הגלגיוע לצדו לאורך קילומטר, כפי שטען בדיון ההקראה.
4. אין מדובר בטענה סבירה והגיונית ולכן, אני מעדיפה את גרסת העד, לפיה, הבחין בנאשם כאשר הוא נוסע על גבי הגלגיוע.
5. באשר לקסדה, הנאשם הודה בפה מלא, כי לא חבש קסדה לראשו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים